

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

**Криничуватська сільська рада
Устинівського району
Кіровоградської області**

вул. Стеріна Ю.І., 21, с. Криничуватка,
28612

*Пропозиції щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України у відповідності до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Криничуватської сільської ради Устинівського району Кіровоградської області «Про встановлення ставок місцевих податків і зборів на 2019 рік в Криничуватській сільській раді» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом Криничуватської сільської ради від 13.04.2018 № 02-18/120.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії з питань діяльності ради, депутатської етики, регламенту, законності Криничуватської сільської ради щодо його регуляторного впливу та аналізу регуляторного впливу проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

1. Пунктом 1 проекту рішення на території Криничуватської сільської ради встановлюються наступні податки:

- податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (додатки 1, 2 до проекту рішення);
- транспортний податок;
- плата за землю в частині земельного податку (додатки 3, 4 до проекту рішення);
- єдиний податок (додатки 5, 6, 7 до проекту рішення).

Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки, тощо.

Пунктом 1 додатку 5 до проекту рішення визначається, що цим додатком встановлюються правові засади застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності з єдиного податку.

Згідно з пунктом 7.4 статті 7 ПКУ елементи податку, визначені в пункті 7.1 цієї статті, підстави для надання податкових пільг та порядок їх застосування визначаються виключно цим Кодексом.

Отже, пропонуємо пункт 1 додатку 5 виключити з проекту рішення.

2. Згідно з пунктом 12.3 статті 12 ПКУ, сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Так, підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ.

Однак, не всі обов'язкові елементи податків, що передбачені статтею 7 ПКУ, визначені у проекті рішення, наприклад, у додатках 1 і 3 до проекту рішення, якими встановлюються, відповідно, податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, та Положення про земельний податок на 2019 рік, відсутній такий обов'язковий елемент як строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку.

Отже, пропонуємо визначити у проекті рішення всі обов'язкові елементи податку або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті та розділи) ПКУ, якими вони встановлені.

3. Підпунктом 5.1 пункту 5 додатку 1 до проекту рішення визначено, що ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, встановлено у додатках 2, 3 до проекту рішення.

Натомість, ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, визначені у додатку 2 до проекту рішення. Додатком 3 до проекту рішення встановлено Положення про земельний податок на 2019 рік. Аналогічне посилання надано і в пункті 1 проекту рішення.

Отже, пропонуємо узгодити між собою пункт 1 проекту рішення та підпункт 5.1 пункту 5 додатку 1 до проекту рішення.

4. Підпункт 2.1 пункту 2 додатку 1 до проекту рішення пропонуємо привести у відповідність до вимог підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ.

5. Додатком 2 до проекту рішення, яким визначаються ставки податку за нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, не визначено жодної ставки для фізичних осіб, у тому числі і за житлову нерухомість.

У такому випадку податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки буде справлятися з фізичних осіб за мінімальною ставкою (0 відсотків від мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового року), що призведе до зменшення надходжень до місцевого бюджету.

Отже, пропонуємо встановити в додатку 2 до проекту рішення ставки податку за нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки для фізичних осіб.

6. Частинами 3) та 4) підпункту 2.2 та підпунктом 2.3 пункту 2; пунктами 3, 4, 6, 8; підпунктами 7.2, 7.3 та 7.8 пункту 7 додатку 5 до проекту рішення встановлюється порядок сплати єдиного податку та обов'язкові елементи для платників єдиного податку як першої і другої, так і третьої та четвертої груп.

Відповідно до статті 293 ПКУ, **фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:**

1) **для першої групи платників єдиного податку - у межах до 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;**

2) **для другої групи платників єдиного податку - у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.**

Отже, ПКУ не передбачено повноважень органів місцевого самоврядування встановлювати ставки та визначити обов'язкові елементи для платників третьої та четвертої груп платників єдиного податку.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо виключити з додатку 5 до проекту рішення обов'язкові елементи єдиного податку для платників третьої та четвертої груп.

7. Абзацом першим пункту 5 додатку 5 до проекту рішення встановлюються ставки єдиного податку для фізичних осіб – підприємців, залежно від виду господарської діяльності, у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для дорослих та мінімальної заробітної плати, встановлених законом на 1 січня податкового (звітного) року, з розрахунку на календарний місяць:

для першої групи платників єдиного податку – у відсотках від розміру прожиткового мінімуму для дорослих, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, для всіх видів діяльності згідно з додатком 7 (підпункт 5.1 пункту 5 додатку 5 до проекту рішення);

для другої групи платників єдиного податку - у відсотках від розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, для всіх видів діяльності згідно з додатком 8 (підпункт 5.2 пункту 5 додатку 5 до проекту рішення).

Ставки податку для платників першої групи встановлюються додатком 6 до проекту рішення.

Відповідно до назви додатку 6 до проекту рішення, фіксовані ставки єдиного податку для фізичних осіб – підприємців для платників першої групи платників єдиного податку встановлюються від 1 до 10 відсотків мінімальної заробітної плати на 1 січня поточного року.

Ставки податку для платників другої групи встановлюються додатком 7 до проекту рішення. Відповідно до назви додатку 7 до проекту рішення, фіксовані ставки єдиного податку для фізичних осіб – підприємців другої групи платників єдиного податку встановлюються від 1 до 20 відсотків мінімальної заробітної плати поточного року.

Натомість, згідно з пунктом 293.1 статті 293 ПКУ, ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - прожитковий мінімум), для платників другої групи - у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Отже, пропонуємо абзац 1 пункту 5, підпункти 5.1 та 5.2 пункту 5 додатку 5 та назви додатків 6 та 7 до проекту рішення привести у відповідність до вимог статті 293 ПКУ, а також уточнити в підпунктах 5.1 та 5.2 пункту 5 додатку 5 нумерацію додатків, якими встановлено фіксовані ставки податків для платників єдиного податку першої та другої груп відповідно.

8. Підпунктом 5.3 пункту 5 додатку 5 до проекту рішення визначаються ставки єдиного податку для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння у розмірі 4 відсотки доходу.

Відповідно до вимог частини другої пункту 293.3 статті 293 ПКУ, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння, ставка єдиного податку встановлюється у розмірі, визначеному підпунктом 2 пункту 293.3 цієї статті, а саме, 5 відсотків доходу, у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку.

Отже, пропонуємо виключити підпункт 5.3 пункту 5 з додатку 5 до проекту рішення.

Таким чином, проект рішення потребує доопрацювання з метою приведення у відповідність до вимог Податкового кодексу України.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Наданий аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ) не в повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив.

Водночас, розробник проекту рішення обмежився в АРВ лише текстовим описом проблеми - не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували її наявність, масштаб та важливість, також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на яких проблема справляє найбільший негативний вплив.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

Розділом II АРВ визначаються цілі державного регулювання. Однак, задекларовані розробником цілі державного регулювання не відповідають проблемі, визначеній у попередньому розділі АРВ, викладені не чітко і лаконічно та не є вимірюваними.

Зокрема, розробником у розділі II АРВ не визначено індикаторів зменшення масштабів проблеми, що характеризувало б досягнення мети регулювання, а тому зробити висновок, чи є цілі реально досяжними не вбачається можливим.

У розділі III АРВ запропоновано до розгляду та здійснено опис двох альтернативних способів досягнення цілей:

- відсутність регулювання;
- встановлення місцевих податків на території ради.

Однак, розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей не проаналізував вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них. Крім того, під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання розробником не визначено витрати, які будуть виникати внаслідок запровадження кожного з альтернативних способів, у грошовому еквіваленті відповідно до Додатку 1 до Методики.

У зв'язку з неналежним опрацюванням попередніх розділів АРВ, у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовано причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного.

При оцінці впливу на суб'єктів господарювання зазначено, що регулювання поширюється на 5 малих та 36 мікропідприємств (при цьому не наведено посилань на джерело отримання інформації щодо кількості суб'єктів господарювання). При визначенні показників дії регуляторного акта встановлено кількість суб'єктів господарювання, які підпадають під дію регулювання у кількості 41 особа.

Однак, у розділі 3 М-тесту у таблиці розрахунку витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання вимог регулювання зазначено 330 платників земельного податку.

Отже, кількість суб'єктів господарювання, які підпадають під дію регулювання, потребує уточнення.

Також, у М-тесті не розраховано адміністративні витрати суб'єктів господарювання на реалізацію вимог регулювання, зокрема, на здійснення процедур щодо отримання первинної інформації про вимоги регулювання (ознайомлення суб'єктів господарювання із новими ставками податків) та організації виконання вимог регулювання (внесення змін до внутрішніх процедур обліку та звітності).

У зв'язку з відсутністю всіх необхідних числових даних та розрахунків витрат (у тому числі і суб'єктів господарювання), розробником не доведено, що існуючі регулювання не вирішують проблему та потребують вдосконалення, а також не обґрунтовано, що запропоновані для реалізації ставки податків є найбільш оптимальними для досягнення встановлених цілей.

Беручи до уваги те, що розробка проекту рішення спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави та не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

У розділі VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ, надходження по місцевим податкам і зборам включає транспортний податок.

Відповідно до статті 1 Закону, положення проекту рішення, якими встановлюються ставки транспортного податку, не мають ознак регуляторного характеру та не потребують реалізації процедур, передбачених цим Законом.

Отже, пропонуємо виключити з розділу VIII АРВ до проекту рішення положення про транспортний податок.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проект рішення Криничуватської сільської ради Устинівського району Кіровоградської області «Про встановлення ставок місцевих податків і зборів на 2019 рік в Криничуватській сільській раді» у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з наданими зауваженнями та пропозиціями, а аналіз регуляторного впливу – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 із змінами від 16.12.2015 № 1151, з метою всебічного обґрунтування необхідності впровадження даного регуляторного акта та відповідності його принципам державної регуляторної політики.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

Голова Державної регуляторної
служби України

К.М. Ляпіна